

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (odvolacia komora)

z 28. mája 2013*

„Konanie — Určenie výšky trov konania — Odmeny advokátov — Zastúpenie inštitúcie advokátom — Trovy konania, ktoré sa nahrádzajú“

Vo veci T-278/07 P-DEP,

Luigi Marcuccio, s bydliskom v Tricase (Taliansko), v zastúpení: G. Cipressa, advokát,

odvolateľ,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Currall, C. Berardis-Kayser a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia,

odporníci,

ktorej predmetom je návrh na určenie výšky trov konania v nadväznosti na rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia (T-278/07 P, Zb. VS s. I-B-1-59, II-B-1-407),

VŠEOBECNÝ SÚD (odvolacia komora),

v zložení: predseda M. Jaeger, sudcovia N.J. Forwood (spravodajca), I. Pelikánová, A. Dittrich a L. Truchot,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Skutkový stav, konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. júla 2007 podal Luigi Marcuccio v súlade s článkom 9 prílohy I Štatútu Súdneho dvora Európskej únie odvolanie, v ktorom navrhoval zrušiť uznesenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie (prvá komora) z 11. mája 2007, Marcuccio/Komisia (F-2/06, Zb. VS s. I-A-1-137, II-A-1-749), ktorým tento súd zamietol ako zjavne neprípustnú jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev o zastavení konania o priznanie dávok podľa článku 73 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev v nadväznosti na úraz, ktorý odvolateľ utrpel.

* Jazyk konania: taliančina.

- 2 Rozsudkom z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia (T-278/07 P, Zb. VS s. I-B-1-59, II-B-1-407), Súd prvého stupňa zamietol odvolanie a rozhodol, že L. Marcuccio znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy, ktoré vznikli Komisii v súvislosti s konaním.
- 3 Listom z 3. mája 2011, ktorého adresátom bol L. Marcuccio a v kópii jeho advokát, Komisia odvolateľovi pripomenula okrem iného to, že jeho advokátovi už v liste z 8. júla 2010 oznámila zoznam deviatich rozsudkov a uznesení, vrátane už citovaného rozsudku z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia, v ktorých bol zaviazaný na náhradu trov konania, ako aj sumy vynaložené Komisiou v každej veci. Suma požadovaná v prejednávanej veci dosahuje 4 500 eur, ktoré boli uhradené advokátovi A. Dal Ferrovi na základe zmluvy o právnej pomoci z 25. septembra 2007. Listom z 5. mája 2011 zaslaným odvolateľovi a v kópii jeho advokátovi Komisia opravila chybu v písaní, ktorá sa týkala iba údajov o celkovej sume požadovanej od odvolateľa z dôvodu trov konania v 24 veciach vrátane prejednávanej veci.
- 4 Keďže medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o trovách konania, ktoré sa nahrádzajú, Komisia podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. júla 2012 na základe článku 92 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu podala prejednávany návrh na určenie výšky trov konania, v ktorom navrhuje Všeobecnému súdu, aby určil výšku trov konania, ktoré jej majú byť nahradené, vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia, na 4 500 eur a rozhodla, že L. Marcuccio je povinný nahradiť trovy, ktoré vznikli v tomto konaní o určenie výšky trov konania.
- 5 Vo svojich pripomienkach podaných 21. augusta 2012 L. Marcuccio navrhuje Všeobecnému súdu, aby nariadil, aby mu bol doručený návrh podaný Komisiou a aby boli prílohy 7, 9 a 10 vyradené zo spisu, a ďalej, aby súd zamietol návrh na určenie výšky trov konania ako neprípustný alebo subsidiárne určil výšku nahraditeľných trov konania na 1 400 eur a zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania, ako aj trov, ktoré na účely tohto konania zbytočne vynaložil Všeobecný súd.
- 6 Všeobecný súd na základe článku 14 rokovacieho poriadku a na návrh odvolacej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

Právny stav

O návrhu na doručenie návrhu na určenie výšky trov konania

- 7 Na úvod treba odmietnuť tvrdenia, prostredníctvom ktorých L. Marcuccio uvádza, že došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti z dôvodu, že prejednávany návrh nebol doručený jemu osobne, ale jeho advokátovi, ktorým je G. Cipressa. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vo svojom odvolaní vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia, si L. Marcuccio v súlade s článkom 44 ods. 2 a s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku zvolil adresu na doručovanie u advokáta G. Cipressu, takže doručením návrhu na určenie výšky trov konania v tejto veci uvedenému advokátovi došlo k platnému doručeniu podľa článku 100 rokovacieho poriadku. Keďže L. Marcuccio tak mal možnosť podať svoje pripomienky v súlade s článkom 92 ods. 1 rokovacieho poriadku, pričom toto právo naozaj využil, bola zásada kontradiktórnosti v celom rozsahu dodržaná. V dôsledku toho treba zamietnuť jeho návrh na to, aby mu bol doručený návrh Komisie.

O prípustnosti návrhu na určenie výšky trov konania

- 8 Rovnako treba zamietnuť tvrdenia, ktorými L. Marcuccio spochybňuje prípustnosť prejednávaneho návrhu z dôvodu, že mu neboli doručené listy z 3. a 5. mája 2011 (pozri bod 3 vyššie), takže v čase podania prejednávaneho návrhu nedošlo k vznieseniu námietky proti nahraditeľným trovám konania

v zmysle článku 92 ods. 1 rokovacieho poriadku. Hoci je v tejto súvislosti pravda, že Komisia predložila iba dôkaz o odoslaní listu z 5. mája 2011, L. Marcuccio nepopiera, že advokát Cipressa dostal list z 8. júla 2010, ani to, že tento list sa odvolával na vec, v ktorej bol podaný prejednávaný návrh, a uvádzal sumu 4 500 eur ako sumu, ktorá sa má nahradiť z dôvodu trov konania, ani nevyvracia, že nedospel k dohode s Komisiou o výške nahraditeľných trov konania. Navyše L. Marcuccio netvrdí ani to, že Komisii oznámil, že mandát advokáta Cipressu, ktorý ho v prejednáwanej veci zastupuje dodnes, sa nevzťahuje alebo už nevzťahuje na dôsledky vykonania rozsudku, v ktorom bol zaviazaný na náhradu trov konania alebo prípadné konanie o určenie výšky trov konania, ani to, že Komisiu o týchto skutočnostiach informoval advokát Cipressa. Pokiaľ ide o tvrdenie, že listy z 3. a 5. mája neobsahujú dôkazy umožňujúce posúdiť dôvodnosť nárokov Komisie, stačí uviesť, že žiadne ustanovenie rokovacieho poriadku neukladá účastníkovi konania povinnosť doložiť svoje nároky už v štádiu nadviazania kontaktu, ktoré predchádza podaniu návrhu na určenie výšky trov konania. V tejto súvislosti je zásada kontradiktórnosti v konaní na Všeobecnom súde podľa článku 92 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku v celom rozsahu dodržaná. V dôsledku toho sa vzhľadom na daný skutkový stav treba domnievať, jednak že L. Marcuccio mal možnosť napadnúť sumu požadovanú Komisiou pri výkone už citovaného rozsudku z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia, a jednak že jeho postoj sa rovná námietke v zmysle článku 92 ods. 1 rokovacieho poriadku.

- 9 Lehota menej ako dvoch rokov, ktorá uplynula medzi vyhlásením už citovaného rozsudku z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia, a zasláním listu z 8. júla 2010, nie je okrem toho neprimeraná, keďže za okolností, keď Komisia vedie s odvolateľom rad sporov, rozumné vyriešenie situácie odôvodňuje, aby odvolateľovi oznámila svoje nároky týkajúce sa viacerých už ukončených vecí. Ako vyplýva z listu z 3. mája 2011, ktorého pravdivosť obsahu L. Marcuccio nespochybňuje, list z 8. júla 2010 obsahoval žiadosť o zaplatenie trov konania v deviatich veciach, z ktorých posledná bola ukončená 23. marca 2010. Za týchto okolností sa L. Marcuccio v nijakom prípade nemôže dôvodne domnievať, že Komisia sa vzdala svojho práva vymáhať trovy konania, ktoré vynaložila. Treba teda zamietnuť tvrdenia, ktoré uvádza L. Marcuccio, podľa ktorých návrh Komisie nebol podaný v primeranej lehote. Keďže medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o výške trov konania, ktoré sa nahrádzajú, treba vyhlásiť, že návrh Komisie je prípustný, a určiť výšku trov konania, ktoré sa majú Komisii nahradiť vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok z 20. októbra 2008, Marcuccio/Komisia.

O dôvodnosti návrhu na určenie výšky trov konania

O nahraditeľnosti trov konania, ktoré vznikli Komisii

- 10 Podľa článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku sa nahrádzajú ako trovy konania nutné výdavky, ktoré vznikli účastníkom v súvislosti s konaním, najmä cestovné náklady a výdavky spojené s pobytom a odmena splnomocneného zástupcu, poradcu alebo advokáta.
- 11 Z tohto ustanovenia vyplýva, že nahraditeľné trovy konania sa obmedzujú jednak na trovy konania vynaložené v súvislosti s konaním na Všeobecnom súde a jednak na trovy konania, ktoré boli v tejto súvislosti nutné (uznesenie Všeobecného súdu z 23. marca 2012, Kerstens/Komisia, T-498/09 P-DEP, bod 13).
- 12 Keďže navyše neexistuje ustanovenie práva Únie tarifnej povahy, prináleží Všeobecnému súdu slobodne posúdiť okolnosti veci a zohľadniť pritom predmet a povahu sporu, jeho význam z hľadiska práva Únie, ako aj obťažnosť veci, rozsah práce, ktorú mohlo sporové konanie vyžadovať od splnomocnených zástupcov alebo poradcov, ktorí na veci pracovali, a hospodárske záujmy, ktoré predstavoval spor pre účastníkov konania (uznesenie Kerstens/Komisia, už citované, bod 14).
- 13 Pri určení výšky trov konania, ktoré sa nahrádzajú, Všeobecný súd zohľadní všetky okolnosti veci až do okamihu vyhlásenia uznesenia o určení výšky trov konania, vrátane nutných výdavkov vzťahujúcich sa na konanie o určení výšky trov konania (uznesenie Kerstens/Komisia, už citované, bod 15).

- 14 Ako v tejto súvislosti vyplýva z článku 19 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa na Všeobecnom súde uplatňuje na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu, inštitúcie Únie môžu využiť pomoc advokáta. Na odmenu tohto advokáta sa teda vzťahuje pojem nutné výdavky vynaložené v súvislosti s konaním (uznesenie Kerstens/Komisia, už citované, bod 20), pričom inštitúcia nie je povinná preukázať, že takáto pomoc bola objektívne odôvodnená (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 31. januára 2012, Komisia/Kallianos, C-323/06 P-DEP, body 10 a 11). Hoci teda skutočnosť, že Komisia využila služby dvoch splnomocnených zástupcov a jedného externého advokáta, nemá vplyv na možnosť vymáhať tieto trovy konania, keďže ich nič neumožňuje principiálne vylúčiť, môže mať vplyv na určenie výšky trov vynaložených v súvislosti s konaním, ktoré sa majú v konečnom dôsledku nahradiť (uznesenie Kerstens/Komisia, už citované, bod 21). Keď sa teda žalovaná inštitúcia v niektorých veciach rozhodne využiť služby advokáta, zatiaľ čo v iných veciach ju zastupujú jej splnomocnení zástupcovia, nejde o otázku porušenia zásady rovnosti zaobchádzania so žalobcami.
- 15 Akékoľvek iné posúdenie, ktoré by právo inštitúcie požadovať všetky alebo časť odmien vyplatených advokátovi podmieňovalo preukázaním „objektívnej“ nevyhnutnosti využiť jeho služby, by v skutočnosti predstavovalo nepriame obmedzenie slobody zaručenej článkom 19 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora a pre súd Únie by znamenalo povinnosť nahradiť svojím posúdením posúdenie inštitúcií a orgánov, ktoré zodpovedajú za organizáciu svojich služieb. Takáto úloha však nie je v súlade ani s článkom 19 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora, ani s vnútornou organizačnou právomocou, ktorú majú inštitúcie a orgány Únie pri spravovaní svojich vecí na súdoch Únie. Naopak, zohľadnenie účasti jedného alebo viacerých splnomocnených zástupcov spolu s advokátom je v súlade s voľnou úvahou priznanou súdu Únie v konaní o určenie výšky trov konania podľa článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku (pozri body 10 až 12 vyššie).

O výške trov konania, ktoré sa nahrádzajú

- 16 S cieľom posúdiť na základe kritérií vymenovaných v bode 12 vyššie nutnosť výdavkov skutočne vynaložených v súvislosti s konaním musí navrhovateľ poskytnúť presné údaje (pozri v tomto zmysle uznesenia Súdneho dvora zo 17. februára 2004, DAI/ARAP a i., C-321/99 P-DEP, neuverejnené v Zbierke, bod 23, a z 20. mája 2010, Tetra Laval/Komisia, C-12/03 P-DEP a C-13/03 P-DEP, neuverejnené v Zbierke, bod 65). Hoci neposkytnutie takýchto informácií nebráni Všeobecnému súdu, aby na základe spravodlivého posúdenia určil výšku nahraditeľných trov konania, dostáva ho do situácie, v ktorej musí požiadavky navrhovateľa posúdiť nevyhnutne striktnie (pozri uznesenie Všeobecného súdu z 24. októbra 2011, Marcuccio/Komisia, T-176/04 DEP II, neuverejnené v Zbierke, bod 27 a tam citovaná judikatúra).
- 17 Pokiaľ ide v prvom rade o rozsah práce, ktorú sporové konanie mohlo vyžadovať od Komisie, treba v tomto prípade zohľadniť skutočnosť, že odvolanie, ktoré podal L. Marcuccio, obsahovalo šesť dôvodov, založených po prvé na skreslení a prekrútení skutkového stavu, po druhé na absolútnom nedostatku odôvodnenia, po tretie na nesprávnom uplatnení pojmu „akt spôsobujúci ujmu“, po štvrté na opomenutí rozhodnúť o podstatnej časti sporu a na porušení povinnosti vyjadriť sa jasne, po piate na porušení zásady *ei incumbit probatio qui dicit et non qui negat* a po šieste na vadách konania na Súde pre verejnú službu. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že spôsobné pracovné zaťaženie mohlo byť vyššie ako to, ktoré bolo možné očakávať vzhľadom na povahu veci.
- 18 V druhom rade, pokiaľ ide o predmet, povahu a hospodársky význam sporu, treba uviesť, že odvolacie dôvody smerovali proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu, ktorým bol ako neprípustný zamietnutý návrh na zrušenie údajného rozhodnutia Komisie o zastavení konania o priznanie dávok podľa článku 73 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločností. Prostredníctvom týchto dôvodov bolo spochybnené posúdenie Súdu pre verejnú službu vo viacerých ohľadoch, ku ktorým Komisia musela zaujať stanovisko, čo urobila vo svojej odpovedi.

- 19 V treťom rade z predchádzajúcich kritérií vyplýva, že význam sporu z hľadiska práva Únie a obťažnosť veci neboli zvlášť veľké.
- 20 V prejednávacom prípade Komisia požaduje sumu 4 500 eur zodpovedajúcu paušálnej sume dojednanej s jej externým advokátom. Na úvod treba pripomenúť, že súd Únie nie je oprávnený určovať odmeny, ktoré majú účastníci konania zaplatiť svojim vlastným advokátom, ale je oprávnený určiť sumu, do ktorej môžu byť tieto odmeny nahradené účastníkom konania zaviazaným na náhradu trov konania (pozri uznesenie Súdneho dvora z 10. septembra 2009, C.A.S./Komisia, C-204/07 P-DEP, neuvverejnené v Zbierke, bod 13 a tam citovanú judikatúru; pozri uznesenia Súdu prvého stupňa z 13. februára 2008, Verizon Business Global/Komisia, T-310/00 DEP, neuvverejnené v Zbierke, bod 29, a z 31. marca 2011, Tetra Laval/Komisia, T-5/02 DEP a T-80/02 DEP, neuvverejnené v Zbierke, bod 55 a tam citovanú judikatúru). V tomto zmysle paušálna povaha odmeny nemá vplyv na posúdenie sumy, ktorá sa nahrádza z dôvodu trov konania, Všeobecným súdom, keďže súd vychádza z ustálených sudcovských kritérií a z presných údajov, ktoré musia predložiť účastníci konania. Hoci neposkytnutie takýchto informácií nebráni Všeobecnému súdu, aby na základe spravodlivého posúdenia určil výšku nahraditeľných trov konania, dostáva ho do situácie, v ktorej musí požiadavky navrhovateľa posúdiť nevyhnutne striktnie, ako to bolo uvedené v bode 16 vyššie.
- 21 V tejto súvislosti Komisia spresňuje, že jej externý advokát dodatočne odhaduje celkový počet ním odpracovaných hodín na 17 hodín fakturovaných v sume 250 eur za hodinu, pričom tieto hodiny strávil najmä analýzou napadnutého uznesenia a odvolania, vyhľadávaním judikatúry a vypracovaním vyjadrenia k odvolaniu, ako aj komunikáciou so splnomocnenými zástupcami Komisie na účely skompletizovania spisu. Komisia tiež uvádza, že jej externý advokát odhaduje výšku administratívnych výdavkov spojených s danou vecou na sumu 250 eur.
- 22 Vzhľadom na analýzu kritérií relevantných na určenie výšky nahraditeľných trov konania sa zdá, že počet hodín, ktoré odpracoval externý advokát Komisie, ako aj jeho hodinová sadzba sú primerané. Pokiaľ ide o výdavky advokáta, treba konštatovať, že na doloženie opisu administratívnych výdavkov vynaložených advokátom nie je predložený žiaden listinný dôkaz. Nepomer medzi údajmi o výdavkoch a ich odhadovanou sumou však zvlášť vyžadoval predloženie takéhoto dôkazu. V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 20 vyššie bude teda celková výška nahraditeľných trov konania určená na základe spravodlivého posúdenia na sumu 4 300 eur, čo zohľadňuje okolnosti veci až do dňa prijatia tohto uznesenia.
- 23 Keďže tento záver sa nezakladá na prílohách 7, 9 a 10 návrhu na určenie výšky trov konania, nie je namieste vyhovieť návrhu na ich vyradenie zo spisu, ktorý podal L. Marcuccio. Pretože správanie Komisie v tomto konaní okrem toho nespôsobilo Všeobecnému súdu výdavky, ktorým sa bolo možné vyhnúť, nie je namieste vyhovieť návrhu, v ktorom L. Marcuccio požadoval, aby bola Komisia zaviazaná nahradiť Všeobecnému súdu bližšie neurčenú sumu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (odvolacia komora)

nariadil:

Celková suma trov konania, ktoré je L. Marcuccio povinný nahradiť Európskej komisii, sa stanovuje na 4 300 eur.

V Luxemburgu 28. mája 2013

Tajomník
E. Coulon

Predseda
M. Jaeger